

TRIBUNA

Mala notícia per a Andorra: el Fons Monetari Internacional rebaixa totes les previsions per al 2014

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Fa tres mesos els previsionistes del Fons Monetari Internacional (FMI) ens anunciaven una nova "aceleració del creixement mundial".

Al capdavall, l'avenç fou molt minso.

Ara les noves previsions presentades el 9 de juliol, dimarts passat, són menys optimistes que a l'abril.

La revisió a la baixa afecta tots els països analitzats. "Mentre els antics riscos es mantenen, n'hi ha de nous", escriu l'FMI en el seu comentari trimestral.

L'any 2014 l'economia espanyola quedaria empantanegada, sense créixer gens, i per a França el Fons només preveu un exigü 0,8%. Ambdues previsions negatives són una mala notícia per a Andorra en la mesura que, com sabem prou bé, l'activitat econòmica andorranca ha estat sempre molt induïda per la situació de les economies espanyola i francesa.

Massa sovint es parla de la crisi com si es tractés d'un mal de dents fugisser, és a dir d'un mal moment que passarà ràpidament. Però les proves que el mal és molt fondo són contundents.

La situació social d'Europa és

més que preocupant: és dramàtica.

Confrontats els dèficits i malmenats per una gestió arriscada, els principals pilars de les polítiques socials dels països del nostre entorn europeu estan en una profunda crisi.

Alguns d'aquests pilars –seguretat social, assegurança d'atur, jubilacions– ja no poden, o no podran ben aviat, mantenir la seva missió si no s'encaren reformes profundes per redreçar els comptes. A Andorra també ho hem de fer, però sense caure en mans d'una política neoliberal que maltracti els més desfavorits.

En el front de l'ocupació, de la feina, la situació també és catastròfica. Que siguin liberals o progressistes, els governs del sud d'Europa (Itàlia i França) han provat una reforma dels mercats de treball en el que podríem definir com una direcció socialdemòcrata nòrdica, introduint el principi de l'anomenada "flexiseguretat".

Aquestes reformes són molt necessàries per assegurar els circuits individuals tot creant més fluïdesa en el mercat de treball, però són difícils d'aplicar en un període de recessió i no arriben a reduir la desocupació.

A principis d'aquest 2013, en el seu informe anyal sobre la situació social i de l'ocupació a Europa (*Examen annuel de croissance, janvier 2013*), la Comissió Europea ja feia una constatació seca i lúcida: atur en augment, perspectives febles, pobresa i precarietat en augment, riscos sobre la cohesió social.

La Comissió Europea també assenyalava que "...els efectes de la protecció social com a estabilitzador automàtic s'han reduït des del 2010, i han portat la conseqüència d'un augment de la taxa de pobresa".

A casa nostra també tot apunta que el 2014 les coses continuaran igual o pitjor.

Aquesta legislatura 2011-2015 es perdrà i s'acabarà molt pitjor que com va començar, amb més desocupació, més desigualtat i més recessió. La liquidació dels comptes de l'Estat del 2012, que el ministeri de Finances va presentar l'abril passat, no vindrà a desmentir aquesta anàlisi.

Ni l'escenari actual ni el que, previsiblement, tindrem en els propers mesos i anys permeten mantenir l'estratègia de l'anar fent, tan pròpia del Govern de DA.